

Obsah

str. 17 Úvodní slovo editora

str. 29 1

Poslední depeše: „Nesená řítící se bíle žíhanou černotou.“

Příběh stenografky: „Ředitelčin tenký, přetenký hlásek se odmlčel.“

Četba: Mé dětství

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 1: Melville. „Nemohl jste o mně slyšet.“

str. 78 2

Poslední depeše: „Někdo se ztratil, dítě se ztratilo.“

Příběh stenografky: „Další pauza. V místnosti je ticho, ačkoli dnešní události zanechaly svou stopu.“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *Jak jsem přišel na nápad navštívit Odbornou školu; O architektuře Odborné školy*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 2: Melville. „Doneslo se mi, že jste mrtvý.“

str. 105 3

Poslední depeše: „[delší statický šum, několik nesrozumitelných slov] ... *Někdo se ztratil.*“

Příběh stenografky: „Vstávat! Přijímací koordinátorka, pokud to tedy byla ona...“

Četba: z *Principů nekrofyzičky*: „Mechanika vyvolávání mrtvých.“

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 3: Brontëová (Charlotte).

„Jmenuji se – ale nebudu se představovat.“

str. 132 4

Poslední depeše: „Ve světě mrtvých je jednoduché zapomenout, co jste zač.“

Příběh stenografky: „Po zbytek dne jsem se beze slova vláčela za Florence...“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *O jídle a jiných ústních činnostech*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 4: Charlotte. „Polapila jsem svou Eve, mou ‚v‘!“

str. 153 5

Poslední depeše: „Ovšem pokud jsme všichni mrtví, tak není třeba spěchat...“

Příběh stenografky: „Když jsem vyšla ven, na chodbě na mě čekala Máti Jinakáti.“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *O způsobech naslouchání*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 5: Hawthorne. „V noci se zastavuji u společné ložnice studentů a představuji si, jak se duchové hrnou dovnitř a ven...“

str. 181 6

Poslední depeše: „Cesta, rokle, louky...“

Příběh stenografky: „„Ne, ne, ne, ne, ne! Říkal jsem ‚poslouchej svými ústy.‘““

Četba: z *Principů nekrofyziky*: „Pojednání o jistých podivných předmětech...“

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 6: E. A. Poe. „*Cheesehillský věstník* zveřejnil pomlouvačný dopis“

str. 206 7

Poslední depeše: „Nikdy jsem nikoho neviděla vypadat tak, jak vypadala ona...“

Příběh stenografky: „Pospíchá chodbou, těžké sukně...“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *O trestech*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 7: Brontěová (Emily).

„Doktor Beede mi tvrdí, zatímco si prstem lačně rejdí...“

str. 224 8

Poslední depeše: „Právě jsem strávila léto v matčině ruce.“

Příběh stenografky: „Ležela jsem v posteli a ještě trochu cvičila.“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *O hrách*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 8: Mary Shelleyová. „Pokročilá studia smrti. Studenti sklánějí hlavy...“

str. 244 9

Poslední depeše: „Takže jsem zpátky na začátku štvance.“

Příběh stenografky: „Proberu se ze spánku, mračím se...“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *O jistých objektech ve školních sbírkách*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 9: Stoker. „Hlas mi slábně. Jako by se potápěl zpět...“

str. 262 10

Poslední depeše: „Stalo se to takhle.“

Příběh stenografky: „Soudím, že je dobrým zvykem při vyprávění o školních letech...“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *O částech oděvu*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 10: Mína Harkerová. „Zdá se, že teď slyším hlas své matky.“

str. 281 11

Poslední depeše: „[praskání]: Kde to jsem?“

Příběh stenografky: „Vyprávěla jsem vám, jak jsem získala reputaci jako nekronautka...“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *Tajemství*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 11: Jephra. „Ve *Věstníku* se objevil další nactiutrhačný dopis.“

str. 308 12

Poslední depeše: „[statický šum, tři nebo čtyři nesrozumitelné věty]... myslela, že jde o továrnu na klavíry...“

Příběh stenografky: „Ubíhaly měsíce, roky.“

Četba: „Dokumentarista mrtvých“

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 12: Herman. „S mojí školou se něco děje a já nechápu co.“

str. 335 13

Poslední depeše: „Stojím na bažinatém konci našeho trávníku...“

Příběh stenografky: „Hlas chrčí, vypadne, pak se vrátí jako úplně čistý zvuk...“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *O dialektu Odborné školy*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 13: Izmael. „Jsem samá kost a kůže – myslím ale, že nikdo neví, jak moc...“

str. 373 14

Poslední depeše: „Nuže, jsme zpět v mé pracovně. Vypadá skutečně...“

Příběh stenografky: „V Pittsfieldu je vynikající soukromé sanatorium...“

Četba: z *Principů nekrofyziky*: „Struktura Nekrokosmu“

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 14: Jane E. „Zažila jsem zklamání.“

str. 398 15

Poslední depeše: „Slyšíš to taky? Ten hluboký, klidný, rozumný hlas...“

Příběh stenografky: „Poplach – ačkoli jsme tou dobou ještě nevěděli, že je to poplach...“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *O náročnosti mého úkolu*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 15: Jane. „Nejprve se můj Divadelní spektakl jevil jako další zklamání...“

str. 437 16

Poslední depeše: „Vyletěla jsem z toho ohně jako fénix a jako fénix jsem se znovu narodila.“

Příběh stenografky: „Voda klesla a tráva zůstala ulíznutá bahnem.“

Četba: z „Postřehů návštěvníka“: *Soukromá konverzace*

Dopisy mrtvým spisovatelům, č. 16: Bartleby. „Možná už ta historika došla i do vašich platonských sfér...“

str. 458 17

Poslední depeše: „Inspektor položil klobouk na odkládací stůl na vytáhlých nožičkách...“

Příběh stenografky: „Čtenáři, byla mrtvá.“

str. 491 **Doslov editora**

str. 494 **Příloha A: Poslední vůle**

str. 497 **Příloha B: Instrukce k vyslovení věty**

str. 500 **Příloha C: Ektoplazmoglyfy č. 1–40**

NEJDIVNĚJŠÍ KNIHA ROKU 2021.
LITERÁRNĚ UMĚLECKÝ ARTEFAKT O ŽIVOTĚ, SMRTI,
JAZYKU A VŠEM, CO SE POHYBUJE MEZI NIMI.
ROMÁN, KTERÝ VZNIKAL DVANÁCT LET.

„Shelley Jacksonová je tak neskutečně, nevysvětlitelně úžasnou autorkou, že kdykoli narazím na některé z jejích děl, ježí se mi z toho vlasy na zátylku. *Mizení Sybil Joinesové* je naprosto osvěžující, provokativní, sarkastická kniha! Nutila jsem se ji číst pomalu, abych si ji mohla užívat, jak nejdéle to jenom půjde.“

Kelly Linková, autorka povídkových sbírek *Dějí se větší podivnosti* a *Magie pro začátečníky*, finalistka Pulitzerovy ceny za literaturu pro rok 2016

„Thomas Edison zvažoval sestrojení přístroje, jehož prostřednictvím by bylo možné promlouvat s mrtvými. Shelley Jacksonová to o století později skutečně udělala.

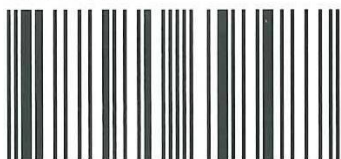
Tato kniha je portálem do světa duchů. Zároveň je to geniální umělecké dílo, ztracená historie, úžasně rozpustilá borgesovská knihovna; je to tak velkolepě stvořené místo, kde straší, že budeš mít husí kůže, milý čtenáři.“

Samantha Huntová, finalistka ceny PEN/Faulkner za knihu *The Dark Dark*

„*Mizení Sybil Joinesové* je kniha jako žádná jiná, příběh o záhadné vraždě vyvolaný daleko z budoucího života. Příběh, který překlenuje propast mezi živými a mrtvými a zároveň předkládá smrt ne jako setrvalý stav, ale jako dobrodružství.“

Darcey Steinkeová, autorka knihy *Sister Golden Hair*

BELETRIE

9 780075 650407

Jedenáctiletá Jane Grandisonová, ztrápená svým koktáním, sedí na zadním sedadle auta a v ruce drží neobvyklý dopis. Podle něj má od nynějška žít a studovat na Odborné škole Sybil Joinesové pro duchomluvné a ústoslyšící děti. Škola založená v roce 1890 je na první pohled útočištěm pro děti, které se touží zbavit své vady řeči. Ovšem Sybil Joinesová, zvaná také jen Ředitelka, má následkem svého prokletého a tragického dětství poněkud jinou představu. Tato průkopnice v oboru nekrofyziky totiž hodlá „dar“, jímž oplývá ona i její studenti, náležitě využít. Prostřednictvím svého koktání a zadržávání dokážou vyvolávat hlasy duchů hovořící ze světa mrtvých, ze světa, jež sama Ředitelka navštěvuje, jak se jí zlíbí. Jednoho dne ovšem zmizí jedna ze studentek, událost přiláká pozornost rodičů i policie a všechno se začíná radikálně měnit...

Nový román známé americké autorky Shelley Jacksonové představuje vzrušující zkoumání života po smrti a přelévá se přes proměnlivou hranici mezi světy živých a mrtvých. Je vyprávěn prostřednictvím teoretických spisů o nekrofyzice, Ředitelčiných depeší ze světa mrtvých a zápisků Jane Grandisonové o tom, jak plynul její školní život, v němž se stala novou stenografkou a ústřední postavou jak současného, tak i budoucího dění v Odborné škole.